C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1a-488/2025 Judecătoria Bălți, sediul Central
1-24140423-03-1a-14082025 Judecător: Alexandru Roșca

D E C I Z I E
În Numele Legii

27 ianuarie 2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curţii de Apel Nord

Avînd în componența sa:
Președintele ședinței, judecătorul: Ion Talpa
Judecători: Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni
Grefier Iana Frasina
Cu participarea:
Procurorului Alexandru Gordilă
Avocatului Dumitru Dulgher
Inculpatului Dmitrii Rusu

a judecat în ședință publică în ordine de apel, apelul avocatului Dumitru Dulgher în interesele inculpatului Dmitrii Rusu și apelul procurorului în Procuratura Bălți oficiul principal, Adrian Păvăleanu declarate împotriva ***sentinţei Judecătoriei Bălți, sediul Central din 03 iulie 2025*** în cauza penală privind condamnarea inculpatului:

Rusu Dmitrii *****, născut la *****, domiciliat în mun. ***** str. ***** nr. *****, locul naşterii s. *****, studii medii, necăsătorit, nesupus serviciului militar, nu lucrează, anterior nejudecat, cetățean al RM;

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. e) Cod penal,-

Termenul de examinare a cauzei:

În instanța de fond: 09.12.2024-03.07.2025;

În instanța de apel: 14.08.2025-27.01.2026.

Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenţei cauzei de către judecătorul raportor, ţinând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

CONSTATĂ:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 03 iulie 2025, Rusu Dmitrii a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit.e) Cod penal şi baza acestei Legi și în coraborare cu prevederile art. 70 alin. (3^1) Cod Penal i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani și 6 (șase) luni.

Termenul executării pedepsei cu închisoare s-a calculat din momentul pronunțării sentinței - 25.06.2025, luându-l imediat sub strajă, din sala de judecată.

S-a inclus în termenul închisorii perioada aflării lui Rusu Dmitrii în stare de arest preventiv din 02.11.2024 ora 00:05 pînă la 02.05.2025 ora 00:05.

S-a aplicat măsura preventivă sub formă de arest preventiv în privința inculpatului Rusu Dmitrii pînă la definitivarea sentinței de condamnare, care ulterior în baza art. 468 Cod de procedură penală va fi pusă în executare.

A fost soluționată chestiunea corpurilor delicte.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți sediul Central din 03 iulie 2025 s-a înlăturat omisiunea evidentă din sentinţa Judecătoriei Bălţi (sediul central) nr. 1-952/2024 din 03 iulie 2025 în cauza penală de învinuire a lui Rusu Dmitrii în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. e) Cod penal, prin includerea următoarei sintagme:

„*În temeiul alin. (3) art. 72 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe de către Rusu Dmitrii ***** urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis*”.

La alineatul doi din sentință în loc de sintagma ”*25.06.2025*” se include sintagma ”*03.07.2025*”.

Pentru a pronunţa sentinţa, prima instanță, *în fapt,* a constatat că, Dmitrii Rusu urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin amenințare cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, la data de 01.11.2024, aproximativ pe la orele 23:35, aflându-se pe str. 1 Mai 109, mun. Bălți, sub pretextul că dorește să cumpere 2 telefoane mobile, dar din motivul că nu dorea să plătească suma de 2000 euro pentru telefoanele mobile, pe care le primise deja de la partea vătămată conform înțelegerii, astfel având în buzunar un cuțit pregătit din timp, a scos cuțitul dat cu care pe neprins de veste l-a atacat pe Lungu Andrei făcând mișcări agresive cu cuțitul în regiunea abdomenului fără a-i cauza careva leziuni, astfel în circumstanțele date a sustras de la ultimul un telefon mobil de model ”IPHONE 16 PRO MAX”, care era împachetat în cutie de culoare albă cu IMEI 1: *****, la preţ 1000 euro echivalentul conform BNM a 19480,30 lei și un telefon mobil de model ”IPHONE 16 PRO MAX”, care era împacheta într-o cutie de culoare albă cu IMEI 1: *****, la preţ 1000 euro, echivalentul conform BNM a

19480,30 lei, ulterior cu cele sustrase a părăsit locul faptei astfel, cauzîndu-i părţii vătămate Lungu Andrei un prejudiciu material în sumă totală de 38 960,60 lei.

A reținut instanța de fond că prin acțiunile sale Dmitrii Rusu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. e) din Codul penal, după indicii – *tîlhăria, adică atacul săvîrşit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoţit de ameninţarea cu aplicarea violenţei periculoasă pentru viaţa sau sănătatea persoanei agresate, cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă.*

Solicitările apelantului:

Sentinţa de condamnare în termenul şi modul prevăzut de art. 402 Cod procedură penală a fost atacată cu apel de avocatul Dumitru Dulgher în interesele inculpatului Dmitrii Rusu solicitând în acest sens admiterea apelului, casarea integrală a sentinței contestate, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunile inculpatului Rusu Dmitrii să fie recalificate din art. 188 alin. (2) lit. e) Cod penal în baza art. 187 alin. (1) Cod Penal și conform acestui articol, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3^1) Cod Penal și art. 90 Cod penal, a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

În motivarea cerințelor în apel, a menționat că, la baza sentinţei instanţa de fond a pus depoziţiile părţii vătămate Lungu Andrei, martorului Verhoveţchi Dumitru, Hartiuc Nichita şi Danilov Dumitru, însă fără a da o apreciere obiectivă acestor probe. Astfel, se invocă în apelul depus că partea vătămată Lungu Andrei şi martorul Verhoveţchi Dumitru în şedinţa de judecată sub jurământ au declarat că inculpatul Rusu Dmitrii, la 01.11.2024 nu avea în mîină careva cuţit. În cadrul urmăririi penale au menţionat despre cuţit deoarece le era frică că în caz contrar nu îi vor fi restituite telefoanele şi nu va fi stabilit infractorul. Insă instanţa de fond nu a dat apreciere acestor depoziţii. În instanţă partea vătămată Lungu Andrei şi martorul Verhoveţchi Dumitru nu au susţinut depoziţiile de la urmărirea penală, dar au susţinut depoziţiile din cadrul cercetării judecătoreşti.

De asemenea, sunt pripite şi concluziile instanţei referitoare la proba video prezentă la materialele cauzei penale, or din conţinutul secvenţei video, făcută pe timp de noapte, nicidecum nu se vede în mâina inculpatului careva cuţit sau obiect tăios, ci se observă un obiect luminos, fapt care confirmă depoziţiile inculpatului Rusu Dmitrii despre faptul că el avea în mâină telefonul său mobil.

Totodată, conform procesului-verbal de cercetare la faţa locului nu s-a depistat careva cuţit sau obiect tăios, fapt confirmat şi de către martorii acuzării, lucrătorii de poliţie Hartiuc Nichita şi Danilov Dumitru.

Susține apelantul că, nici o probă studiată în cadrul cercetării judecătorești nu demonstrează prezenta în mâina inculpatului Rusu Dmitrii la 01.11.20024 a careva cuţit sau obiect tăios și în acest sens în acţiunile acestuia lipsesc elementele

obligatorii ale laturii obiective a componenței de infracţiune prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. e) Cod penal, astfel încît, acţiunile lui Rusu Dmitrii, reieşind din probele acumulate în cadrul cercetării judecătoreşti, urmează a fi recalificate conform art. 187 alin. (1) Cod Penal: *Jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane.*

De asemenea, sentința de condamnare în termenul şi modul prevăzut de art. 402 Cod procedură penală a fost atacată cu apel de procurorul în Procuratura Bălți oficiul principal, Adrian Păvăleanu solicitând în acest sens admiterea apelului, casarea integrală a sentinței contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanta și anume: inculpatul Rusu Dmitrii să fie recunoscut vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. e) Cod penal și conform acestui articol, fără aplicarea art. 70 alin. (3^1) Cod penal de-i stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani. În temeiul art. 72 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei deciziei inculpatului, urmează de executat în penitenciar de tip închis. În rest de menținut sentința fără modificări.

În motivarea cerințelor în apel, a menționat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță în mod nefondat a decis de a aplica în privința inculpatului efectele prevederilor art. 70 alin. (3^1) Cod penal, or la analizarea acestei situații nu s-a luat în considerație faptul că inculpatul anterior a fost tras la răspundere penală pentru sustragere și escrocherie tot pe parcursul anului 2024, fapt care indică că corectarea comportamentală a inculpatului Rusu Dmitrii este posibilă doar în limitele unei sancțiuni generale prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. e) Cod penal. Astfel, în opinia acuzarii, instanța de fond a aplicat o pedeapsă greșită inculpatului, or pedeapsa de 6 ani și 6 luni închisoare este sub limita minimă posibilă prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. e) Cod penal care este de la 8 la 10 ani privațiune de libertate.

Totodată, susține apelantul că, în condițiile în care inculpatul Rusu Dmitrii ar fi întrunit condițiile aplicării prevederilor art. 70 alin. (3^1) Cod penal, instanța urma să-i stabilească o pedeapsa nu mai puțin de 6 ani și 8 luni închisoare. Astfel, invocă că instanța greșit a stabilit pedeapsa sub limita minimă de 6 ani și 6 luni închisoare, iar in dispozitivul sentinței nu este făcut trimitere la prevederile art. 79 Cod penal și nu sunt argumentate motivele pentru care instanța i-a stabilit inculpatului Rusu Dmitrii o pedeapsă sub limita minimă posibilă.

Argumentele părților:

În fața instanței de apel, procurorul participant Alexandru Gordilă a pledat pentru respingerea apelului formulat de partea apărării ca fiind nefondat, cu admiterea celui depus de partea acuzări, casarea soluției în latura pedepsei cu rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Rusu Dmitrii, pentru fapta comisă să-i fie stabilită o pedeapsă sub

formă de închisoare pe un termen de 8 ani, fără aplicarea art. 70 alin. (3^1) și art. 90 Cod penal, or cel din urmă anterior a mai comis infracțiuni.

În fața instanței de apel avocatul Dumitru Dulgher a susținut apelul formulat de către apărare ca fiind fondat, urmând ca în privința inculpatului să fie emisă o decizie de recalificare a acțiunilor inculpatului Rusu Dmitrii din art. 188 alin. (2) lit. e) Cod penal în baza art. 187 Cod penal, cu stabilirea pedepsei penale în baza prevederilor art. 90 Cod penal.

În fața instanței de apel, inculpatul Rusu Dmitrii a susținut apelul formulat de avocatul Dumitru Dulgher ca fiind întemeiat, totodată solicitînd respingerea celui depus de acuzare. Menționează că-i pare rău de cele întâmplate, însă în mână nu a avut nici un cuțit, s-a întâmplat totul spontan.

Aprecierea instanței:

Verificând temeinicia argumentelor formulate de apelanți și legalitatea verdictului contestat în raport cu materialele cauzei penale, ascultând pledoariile participanților procesului penal, Colegiul penal găsește necesar de a respinge apelul procurorului ca fiind nefondat cu admiterea celui depus de partea apărării declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 03.07.2025, cu casarea sentinței contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, (1) instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Colegiul își întemeiază soluţia adoptată în temeiul art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, potrivit cărora, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: *admite apelul, casînd sentinţa parţial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) şi pronunţă o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanţă.*

Astfel, pentru a se pronunța în sensul celor constatate, Colegiul reține, că apelul constituie o continuare a judecării fondului cauzei, prevede posibilitatea unei noi aprecieri a probelor administrate în faţa primei instanţe. În cadrul judecării cauzei în ordine de apel, fiind posibilă cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanţă (care pot fi, de asemenea, apreciate în mod diferit),

precum şi administrarea oricăror probe noi, instanţa de apel urmând să adopte una din soluţiile pe care le poate pronunţa prima instanță, apreciind temeinicia sau netemeinicia învinuirii sau dispunând, după caz, condamnarea, achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal.

Totodată, *chestiunile de fapt* asupra cărora s-a pronunţat ori trebuia să se pronunţe prima instanţă şi care, prin apel, se transmit instanţei de apel sunt următoarele: dacă fapta reţinută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat şi, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participaţia, contribuţia materială a fiecărui participant; dacă există circumstanţe atenuante şi agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanţă prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În ce priveşte *chestiunile de drept* pe care le poate soluţiona instanţa de apel, acestea sânt: dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii; dacă infracţiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată şi aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, ori civil au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menţionate, hotărârea instanţei de fond urmează a fi desfiinţată, cu rejudecarea cauzei.

Astfel Colegiul penal reiterează că, în conformitate cu prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, *sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată.*

Conform prevederilor art. 101 alin. (1) şi (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură şi să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În corespundere cu art. 385 alin. (1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întruneşte elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

În corespundere cu prevederile art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală.

Astfel, C*****iul penal statuează că, principala problemă pusă în discuție pe orice cauză penală se rezumă la vinovăția persoanei trimisă în judecată în raport cu faptele pentru care aceasta este acuzată prin rechizitoriu.

În cauza de față problema vinovăției este determinată de existenta sau inexistența în acțiunile inculpatului Rusu Dmitrii a semnelor calificative subsecvente infracțiunii imputate prin actul de sesizare a instanței de judecată.

În sensul celor menționate urmează a se reține că, încadrarea juridică a faptei joacă un rol crucial în cadrul procesului penal, întrucât în acord cu temeiul legal al acuzațiilor care i se aduc unei persoane se poate organiza o apărare eficientă fundamentată pe contestarea faptelor incriminate cu titlu de acuzație, ceea ce constituie o condiție esențială a echității procedurii garantate de art. 6 din Convenția Europeană.

Din atare considerente, orice schimbare a încadrării juridice atât în sensul atenuării, cât şi a agravării urmează a fi minuțios analizată şi argumentată de instanța diferită cu judecarea cauzei.

Având în vedere că învinuirea este una din componentele principale ale procesului penal, urmează de evidențiat că inculpatul Rusu Dmitrii a fost recunoscut vinovat de către instanța de fond pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 188 alin. (2) lit. e) Cod penal, după indicii – *tîlhăria, adică atacul săvîrşit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoţit de ameninţarea cu aplicarea violenţei periculoasă pentru viaţa sau sănătatea persoanei agresate, cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă.*

În continuare, C*****iul penal relevă că, prima instanță, fiind învestită cu soluționarea fondului cauzei, urmează să se ghideze de limitele prescrise de art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind obligată să cerceteze minuțios probatoriul administrat numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate acesteia în rechizitoriu.

Prin alte cuvinte, obiectul cercetării instanței de judecată îl constituie nemijlocit actul de sesizare a acesteia, unde este descrisă amănunțit învinuirea coroborată cu probatoriul administrat întru dovedirea acesteia, instanța urmând a cerceta probele și a se expune dacă vinovăția persoanei diferite justiției a fost demonstrată.

În acest context, C*****iul penal constată că, legalitatea sentinței adoptate a fost contestată de către avocatul Dumitru Dulgher în interesele inculpatului Rusu Dmitrii, solicitând astfel recalificarea acțiunilor inculpatului din art.188 alin. (2) lit. e) Cod penal în art. 187 Cod penal, pe de altă parte, partea acuzării a solicitat intervenția instanței de apel în latura pedepsei penale și stabilirea pentru Rusu Dmitrii a unei pedepse mai aspre, fără aplicarea art. 70 alin. (3^1) Cod penal.

Astfel, ținând cont de argumentele invocate în cererile de apel, raportându-le la materialele cauzei penale, ținând cont de chestiunile de fapt și de drept asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță şi care, prin apel, se transmit instanței de apel, prevăzute la art. 385 Cod de procedură penală, C*****iul penal conchide următoarele.

Fiind audiat în instanța de fond ***inculpatul Rusu Dmitrii*** vina în comiterea faptelor incriminate nu a recunoscut-o și a declarat instanței că, recunoaște vina parțial, însă în mînă nu a avut cuțit, ci telefonul său mobil. Recunoaște că a luat telefoanele părții vătămate, dar nu a amenințat-o cu un careva obiect în mînă. Explică că se ocupa de vînzarea-cumpărarea telefoanelor, posta pe site-ul 999.md anunțuri, unde și a găsit anunțul plasat de partea vătămată privind vînzarea a două telefoane de model IPHONE. S-au înțeles să se întâlnească, iar în privința prețului urmau să se înțeleagă la locul stabilit. Menționează că avea la el 1 400,00 euro, însă nu s-a putul înțelege cu partea vătămată la prețul care i-ar conveni, și atunci, spontan, i-a venit ideea să le sustragă, ceia ce a și făcut, acțiune pe care o regretă mult. Menționează că inițial, au urcat în automobil și au mers spre casă unde locuiește, a intrat într-o ogradă, dar nu este casa sa acolo. În mînă avea cele două telefoane sustrase de la partea vătămată și telefonul său. A fugit sărind gardul, după care s-a așezat pe scaun. După cîteva minute s-a apropiat poliția, la care el s-a predat și a întors telefoanele. În mână avea doar telefonul său mobil și cele două telefoane care urma să le cumpere dar pe care pînă la urmă le-a sustras. Careva obiecte cu care să amenințe partea vătămată nu a avut. Un careva scop de amenințare sau agresiune față de partea vătămată nu a avut. La acel moment avea 17 ani. Telefoanele pe care urma să le procure îi aparțineau părții vătămate Lungu Andrei. Celălalt băiat care a fost prezent la fața locului este prietenul lui Lungu Andrei. Inițial s-au înțeles să se întâlnească pe str. Șalom Aleihem lângă un salon de frumusețe din motiv că ultimii nu cunosc orașul. La întâlnire s-au târguit la un preț mai mic deoarece telefoanele erau din Europa și bănuia că sunt de pe Amazon și date dispărute. Ambele telefoane erau la el în mână pentru a le verifica, le-a spus că vrea să meargă acasă pentru a lua banii. După ce a fugit. Atunci avea bani asupra sa, în blugii din spate în buzunar. În mâna dreaptă avea 2 telefoane pe care intenționa să le cumpere, iar în mâna stângă avea telefonul său mobil. Careva agresiuni sau amenințări față de partea vătămată nu au fost. Când a venit poliția el a rugat pe colaboratorii de poliție să o sune pe mama sa ca să-i lase bani, ceea ce și s-a făcut.

În susținerea învinuirii înaintate inculpatului Rusu Dmitrii în baza art. 188 alin. (2) lit.e) Cod penal, acuzatorul de stat a făcut referire la următoarele probe, care au fost verificate prin citire în instanța de apel:

-declaraţiile părții vătămate Lungu Andrei din care rezultă că pînă la incident, prietenul său, Cristian Popa i-a transmis prin niște prieteni comuni 2

telefoane mobile de model IPHONE 16 PRO Max. El personal nu avea nevoie de telefon şi a decis să le vândă, astfel a plasat un anunț pe rețeaua de socializare 999.md.

Primul telefon era de model IPHONE 16 PRO MAX, care era împachetat în cutie de culoare albă cu IMEI 1: *****, la preț 1000 euro echivalentul conform BNM a 19480,30 lei și un telefon mobil de model IPHONE 16 PRO MAX, care era împacheta, într-o cutie de culoare albă cu IMEI 1: *****, la preț 1000 euro, echivalentul conform BNM a 19480,30 lei. Astfel la data de 01.11.2024 aproximativ pe la 11:00 min, a primit un apel telefonic de la o persoană necunoscută care avea nr. de contact +37368917763, care i-a comunicat că dorește să procure ambele telefoane și prețul îl aranjează. Acel necunoscut i-a comunicat să se apropie în mun. Bălți din Călărași. Aproximativ pe la orele 22:36 a fost apelat de acea persoană care i-a comunicat că este în oraș și dacă dorește pot să se întâlnească să vadă telefoanele, unde acel necunoscut i-a spus ca să se apropie pe str. Şalom Aleihem. Ajungând la destinație s-au întâlnit cu acel necunoscut, care era îmbrăcat într-o scurtă de culoare neagră cu emblema Puma, purta o pereche de pantaloni de culoare neagră de tip sport, pe cap avea gluga de la scurtă. Discutând cu el, acel necunoscut i-a spus că îi plac telefoane. Apoi le-a verificat, ulterior le-a pus în automobil. Peste aproximativ o oră acel necunoscut a spus să meargă la el la domiciliu să se achite pentru telefoane. Astfel fiind împreună cu prietenul său, Verhoveţchi Dumitru, s-au deplasat toți trei, cu automobilul care îi aparține către strada 1 mai 109, deoarece pretinsul cumpărător a spus că în acea direcție este casa sa. Menționează că ei toți au urcat în automobilul său şi au plecat pe acea adresă, unde a indicat acel băiat, care avea o vârsta de aproximativ 18-20 ani și care i-a spus că trebuie să intre în domiciliu pentru ca să ia bani din casă. Peste 2 min a ieşit din curtea casei și le-a solicitat să meargă în urma lui, motivînd precum că el nu va ieşi cu bani în drum, spunându-i să-i dea telefoanele. Cu toții au intrat într-o curte a unei gospodării care avea poarta de la intrare de culoare albastră. Mergând pe o cărărușă dintre case, acel necunoscut fiind în fața sa și a prietenului său Dumitru care îl urmau, a scos un cuțit, care avea lama cu dimensiunea de aproximativ 10 cm. El s-a speriat foarte mult la fel şi prietenul său Dumitru Verhovețchi. Acel necunoscut venea cu cuțitul în direcţia sa, făcând mișcări cu cuțitul în regiunea abdomenului său și a lui Dumitru spunându-le „fugiți, fugiți”. El imediat a fugit împreună cu prietenul său Dumitru spre ieșierea din acea curte și imediat a sunat la 112 relatând cele întâmplate. Aproximativ peste 10 min, la faţa locului au sosit colaboratorii de poliție, ulterior prezentându-i poza acelui necunoscut l-a recunoscut, ca fiind Rusu Dmitrii. Polițiștii l-au depistat imediat pe Rusu Dmitrii, iar asupra acestuia au fost găsite acele două telefoane de model IPHONE 16 PRO MAX. Consideră că cuțitul Dumitru l-a arătat pentru a-i lua forțat telefoanele și pentru a-i speria. După prezentarea cuțitului ei ambii s-au

speriat foarte mult și au fugit, mai mult ca atât el câțiva metri a fugit în urma lor. Menționează că suma prejudiciului cauzat este de 38 960,60 lei;

-**declaraţiile martorului Verhovețchi Dumitru**, din care rezultă că este prieten cu Lungu Andrei a.n. 06.11.2003. Andrei are un prieten Cristi care lucrează în Statele Unite ale Americii, ultimul i-a transmis lui Andrei 2 telefoane mobile de model IPHONE 16 PRO MAX, aproximativ cu 3 săptămâni în urmă. Lui Andrei nu i-au plăcut deoarece sunt foarte scumpe și a decis să le vândă, ulterior le-a postat pe site-ul 999. md pentru a le vinde cu 1000 euro fiecare. La data de 01.11.2024 Andrei a fost apelat de un băiat, care nu s-a prezentat și i-a spus lui Andrei că vrea să le vadă și să le cumpere. Acel necunoscut i-a spus că este de la Bălți. La orele 22:30 el împreună cu Andrei erau în mun. Bălți, au venit cu automobilul lui Andrei de model Renault Megane. S-au întâlnit pe str. Șalom Aleihem. Acel băiat nu s-a prezentat, a spus că vrea să verifice telefoanele. Le-a verificat, i-au plăcut și a spus ca să merge acasă după bani fiindcă este o sumă mare și o ține acasă. Au urcat toți în automobil lui Andrei, Andrei pe bancheta din față a pasagerului, el la volan, iar acel necunoscut pe bancheta din spate. Apoi acel necunoscut le-a arătat drumul. Tot la propunerea acelui necunoscut au mers pe str. 1 mai 109. Acolo au ieșit afară, apoi acel necunoscut a intrat în ograda, iar peste vreo 2 minute a ieșit, spunându-le să intre și ei, deoarece cu așa bani afară nu iese. Ei au mers după el, Andrei a aprins lumina de la lanterna telefonului său și s-au îndreptat după acel necunoscut. El mergea primul, apoi el și după Andrei, cu lumina aprinsă la telefon. Până la aceasta Andrei i-a transmis acelui necunoscut cele două telefoane.

De la transmiterea telefoanelor până la apariția cuțitului au trecut câteva secunde și anume când ei s-au adâncit în curtea ogrăzii, acel necunoscut brusc s-a întors spre ei strigând fugiți. El a observat în mâna necunoscutului un cuțit cu tăiușul de aproximativ 10 cm, aflîndu-se la o distantă de aproximativ un metru de ei. Când striga făcea mișcări laterale cu cuțitul de câteva ori, iar la un moment dat el cu Andrei s-au întors și au început a fugi, din motiv că s-au speriat. Ieșind din ogradă, imediat au sunat la poliție. Acel băiat avea 18-20 ani și era îmbrăcat în haine negre, adidași, cu glugă pe cap. Peste vreo câteva minute, aproximativ 2 min, ei au arătat polițiștilor din ce direcție au venit și au povestit ce s-a întâmplat, iar peste vreo 10 min, poliția a venit cu acel băiat. Dînșii l-au recunoscut, atunci s-a dovedit că acel necunoscut este Rusu Dmitri *****ovici, a.n. 14.08.2006, cu el erau și telefoanele mobile, care erau împachetate.

- **declaraţiile martorului Danilov Dumitru**, din care rezultă că, își desfășoară activitatea în calitate de subofițer al SSP al SP a IP Bălți.

La data de 01.11.2024 a intrat în grupa operativă începând cu orele 20:00 pînă la orele 08:00. Aproximativ pe la orele 23:40 el și c*****ul său Nichita Hortiuc fiind împreună cu automobilul de serviciu de model Dacia Duster cu n/î MAI 1175

a primit informație de la unitatea de gardă precum că pe str. 1 mai 109, o persoană de gen masculin a sustras două telefoane. Deplasându-se la fața locului și discutând cu victima care s-a dovedit a fi cet. Lungu Andrei, care a comunicat că el fiind împreună cu prietenul său Dumitru Verhoveșchi a fost atacat de o persoană cu cuțitul și a fost deposedat de două telefoane mobile de model IPHONE 16 PRO MAX. De către victimă la fel a fost comunicat faptul că el a postat un anunț pe site-ul 999.md precum că vinde aceste telefoane, ulterior a fost contactat de un băiat, acel băiat care nu s-a prezentat după nume, s-au înțeles că se vor întâlni pentru a vedea telefoanele și dacă îi vor plăcea le va cumpăra. Ei s-au întâlnit și au fost atacați cu un cuțit, fiindu-le luate telefoanele, iar făptuitorul a fugit. Astfel victima a prezentat datele contactului de care a fost apelat. La fel Nichita Hortiuc c*****ul său, știind că cet. Rusu Dmitrii locuiește în această regiune a mun. Bălți, la fel cunoștea și faptul că Rusu Dmitrii se ocupă de reparația telefoanelor mobile, astfel le-a prezentat fotografia lui Rusu Dmitrii, unde cet. Lungu Andrei și cet. Verhovețchi Dumitru, care l-au recunoscut, comunicând că cu această persoană s-au întâlnit și el i-a sustras telefoanele. Reieșind din acest fapt ei au intrat în ogradă, împreună cu Lungu Andrei care le-a arătat pe unde cet. Rusu Dmitrii a sărit gardul. Astfel ei au mers în direcția casei lui Rusu Dmitrii, totodată afară în curtea blocului care are 2 etaje a fost depistat pe o banchetă din fața blocului cet. Rusu Dmitrii care asupra sa avea 2 telefoane mobile de model IPHONE 16 Pro MAX, alte obiecte asupra sa nu avea, avea doar telefonul său mobil de model SAMSUNG. Reeșind din faptul că cet. Lungu Andrei a comunicat că a fost atacat cu un cuțit au mers prin împrejurime și au verificat perimetrul, dar nu au găsit nimic. La fel în data de 02.11.2024 la orele 07:00 au mai mers odată pe adresa dată prin împrejurime și au căutat cuțitul cu care a spus cet. Lungu Andrei că a fost atacat de către Rusu Dmitrii dar nu au găsit cuțitul. Concretizează că persoana a fost stabilită la cîteva minute în curtea blocului pe un scaun cu gluga în cap și se uita în telefonul său, discutînd cu cineva. La întrebarea de unde sunt telefoanele, cet Rusu Dmitrii a confirmat că le-a sustras de la cet. Lungu Andrei pe str. 1 Mai 109, mun. Bălți;

-**declaraţiile martorului Hartiuc Nichita**, care dat declarații analogice cu ale martorului Danilov Dumitru;

De asemenea, întru confirmarea vinovăției inculpatului Rusu Dmitrii în comiterea infracțiunii incriminate au fost invocate următoarele documente și procese-verbale ale acțiunilor procesuale administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de fond, verificate prin citire în apel, și anume:

- proces-verbal de ridicare din data de 02.11.2024, prin care au fost ridicate 2 fotografii din telefonul cet. Lungu Andrei a cutiilor telefoanelor mobile de model IPHONE 16 PRO MAX. (*f.d. 22, vol. I*);

- proces-verbal de ridicare din data de 02.11.2024, prin care de la numitul Rusu Dmitrii au fost ridicate 2 telefoane mobile de model IPHONE 16 PRO MAX, care aparțin părții vătămate Lungu Andrei (*f.d. 23, vol. I*);

- proces-verbal de ridicare din data de 02.11.2024, prin care a fost ridicate secvențe video de la camerele de supraveghere video, amplasate pe str. 1 mai 109, mun. Bălți din data de 01.11.2024 pe care se vede cum victima aleargă și din urma acestuia aleargă Rusu Dmitrii cu ceva în mână (*f.d. 35, vol. I*);

- proces-verbal de cercetare la fața locului din 02.11.2024, prin care a fost examinat locul săvârșirii infracțiunii pe str. 1 mai 109 mun. Bălți (*f.d. 39-43, vol. I*);

- proces-verbal de examinare a obiectelor din 04.11.2024, acțiunea procesuală în cadrul căreia a fost examinat un telefon mobil de model ”Samsung A10” ce aparține lui Rusu Dmitrii, care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte din cadrul IP Bălți (chitanța nr. 0198 din 08.11.2024) (*f.d.47, vol.I*);

- proces-verbal de confruntare din 02.11.2024, efectuată între învinuitul Rusu Dmitrii și partea vătămată Lungu Andrei (*f.d. 56, vol. I*);

- proces-verbal de verificare a declarațiilor la locul faptei din 02.11.2024, acțiune de urmărire penală efectuată cu învinuitul Rusu Dmitrii, prin care acesta a comunicat și arătat acțiunile sale comise la locul faptei (*f.d. 60-63, vol. I*);

C*****iul penal remarcă că, în conformitate cu art. 24 alin. (3) Cod de procedură penală, părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind învestite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură.

Conform art. 314 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată, în cursul judecării cauzei, să cerceteze nemijlocit, sub toate aspectele, probele prezentate de părți sau administrate la cererea acestora, inclusiv să audieze inculpații, părțile vătămate, martorii, să cerceteze corpurile delicte, să dea citire rapoartelor de expertiză judiciară, proceselor-verbale şi altor documente, precum şi să examineze alte probe prevăzute de prezentul cod. Derogări de la condițiile menționate în alin. (1) şi (2) pot fi admise doar în cazurile prevăzute de prezentul cod.

Nemijlocirea procesului de cercetare a probelor de către instanța de judecată care judecă cauza în fond constă în cercetarea în direct, sub toate aspectele a probelor prezentate în instanță de părți sau administrate de către instanță la cererea părților. Nemijlocirea cercetării probelor constă în aceea că: 1) instanţa își întemeiază concluziile sale doar pe acele date factologice care au fost cercetate de ea, constatate şi percepute nemijlocit; 2) sentința poate fi întemeiată doar pe probele cercetate şi apreciate în şedinţa de judecată; 3) probele dobîndite în cadrul

urmăririi penale nu pot fi puse la baza sentinţei, dacă nu au fost cercetate în şedinţa de judecată cu participarea părţilor.

Potrivit art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța îşi întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

C*****iul penal reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Contradictorialitatea este unul din principiile fundamentale care guvernează procedura penală, îndeosebi la faza de judecare a cauzei. În faţa instanței apar două părți egale – partea acuzării şi partea apărării, care trebuie asigurate de către instanță cu posibilități egale de a-şi realiza pozițiile sale, adică urmează a fi asigurat principiul egalității armelor.

Jurisprudența CEDO în nenumărate cazuri a accentuat că, egalitatea armelor presupune că fiecare parte trebuie să obțină o posibilitate rezonabilă de a-şi prezenta cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație mai dezavantajată în raport cu partea opusă. Între părți trebuie să se mențină un echilibru corect (Hot CEDO din 24 februarie 1994, cauza De Haes Gijsels contra Belgiei). Totuși, acest principiu nu este unul absolut, dar poate fi suspus unor limitări și restrângeri.

În același timp se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că, art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile.

În continuare C*****iul penal relevă că, potrivit art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art. 101 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței,

utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1-4) Cod de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Analizând materialele cauzei penale, prin prisma dispozițiilor Codului penal și Codului de procedură penală, precum și a practicii judiciare naționale și europene, C*****iul penal constată că încadrarea juridică dată de instanța de fond faptelor imputate inculpatului Rusu Dmitrii este una eronată sub aspectul existenței elementelor constitutive ale infracțiunii de tâlhărie.

Or, analizând probele prezentate de către acuzatorul de stat în susținerea învinuirii înaintate, prin prisma prevederilor art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludentei și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, C*****iul penal apreciindu-le conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, ajunge la concluzia de a reîncadra acțiunile inculpatului Rusu Dmitrii din prevederile art. 188 alin. (2) lit. e) Cod penal în prevederile art. 187 alin. (1) Cod penal, cu următoarele semne calificative: *Jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane*,

Astfel, în conformitate cu art. 113 alin. (1) Cod penal, calificarea infracțiunii presupune stabilirea unei corespondențe exacte între semnele faptei prejudiciabile concrete și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală. Orice abatere de la această corespondență atrage calificarea greșită a faptei, cu consecințe directe asupra legalității hotărârii judecătorești.

Diferența esențială dintre infracțiunea de tâlhărie (art. 188 Cod penal) și cea de jaf (art. 187 Cod penal) constă în natura și intensitatea acțiunii adiacente

sustragerii, respectiv existența sau inexistența violenței periculoase pentru viață ori sănătate sau a amenințării reale cu aplicarea unei asemenea violențe.

Astfel, pentru existența infracțiunii de tâlhărie, este indispensabilă cumularea următoarelor elemente: atacul asupra persoanei, aplicarea violenței periculoase pentru viață sau sănătate ori amenințarea reală cu aplicarea unei asemenea violențe, folosirea unei arme sau a unui obiect folosit în calitate de armă, existența scopului de sustragere anterior sau concomitent atacului.

Lipsa oricăruia dintre aceste elemente exclude calificarea faptei ca tâlhărie.

În cauza de față, elementul determinant pentru calificare îl constituie pretinsa amenințare cu aplicarea violenței periculoase prin folosirea unui cuțit.

C*****iul penal constată că această circumstanță nu a fost dovedită dincolo de orice dubiu rezonabil.

Inițial, C*****iul Penal reține absența unui obiect material al amenințării, or, din procesele-verbale de cercetare la fața locului din 02.11.2024, precum și din declarațiile martorilor – colaboratori ai poliției Danilov Dumitru și Hartiuc Nichita – rezultă că asupra inculpatului nu a fost depistat niciun cuțit, la fel în perimetrul indicat de partea vătămată nu a fost găsit niciun obiect tăietor-înțepător, deși verificările au fost efectuate imediat după incident și repetate ulterior.

Așadar, absența completă a obiectului pretins utilizat ca armă slăbește în mod decisiv teza acuzării, mai ales în condițiile în care existența acestuia constituie element calificativ esențial al infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. e) Cod penal.

În continuare, c*****iul penal va reține caracterul neconcludent al probei video, or secvențele video ridicate de pe camerele de supraveghere, nu permit identificarea certă a unui cuțit sau a unui obiect cu potențial letal. Din imaginile surprinse pe timp de noapte se observă doar un obiect luminos în mâna inculpatului, circumstanță compatibilă cu declarațiile acestuia potrivit cărora avea în mâină telefoanele mobile.

Or, potrivit art. 101 Cod de procedură penală, o probă care permite interpretări alternative rezonabile nu poate servi drept temei pentru reținerea unui element agravant.

La caz, C*****iul penal reține că partea vătămată Lungu Andrei și martorul Verhovețchi Dumitru în faza urmăririi penale au invocat existența unui cuțit, pe cînd în instanța de judecată au declarat că inculpatul nu avea în mână un cuțit, menționând că declarațiile inițiale au fost influențate de starea de panică și temerea de nerecuperare a bunurilor.

Instanța de fond nu a oferit o motivare pertinentă pentru care a acordat prioritate declarațiilor din faza urmăririi penale în detrimentul celor date sub jurământ în cadrul cercetării judecătorești, încălcând principiul nemijlocirii și exigențele art. 314 Cod de procedură penală.

Urmează a fi remarcat faptul că pentru existența tâlhăriei nu este suficientă o simplă intimidare subiectivă a victimei; este necesară existența unui pericol real, obiectiv, pentru viața sau sănătatea acesteia.

În speță inculpatul nu a aplicat violență fizică, nu a cauzat leziuni corporale părții vătămate, nu a creat condiții obiective care să permită realizarea efectivă a unei violențe periculoase și nu a urmărit, potrivit propriilor declarații și contextului factual, neutralizarea victimei, ci doar păstrarea bunurilor sustrase.

Chiar presupunând existența unei amenințări verbale sau gestuale, aceasta a avut un caracter pur imaginar, insuficient pentru a genera pericolul cerut de norma de incriminare a tâlhăriei.

Reieșind din cele expuse în urma analizei efectuată pe caz, C*****iul penal va reține ca esențiale speței inclusiv și alte elemente notorii din doctrina judiciară a RM, potrivit căreia, s-a definit clar faptul că, *dacă din circumstanţele concrete ale faptei rezultă că făptuitorul, care urmăreşte scopul sustragerii, nu tinde să-şi realizeze ameninţarea cu aplicarea violenţei periculoase pentru viaţă sau sănătate, totodată lipsind condiţiile obiective, propice înfăptuirii acestei ameninţări, deşi ameninţarea a luat cea mai intimidantă formă posibilă, făptuitorul trebuie să răspundă nu pentru tâlhărie, ci pentru jaf. O astfel de ameninţare, având un caracter doar imaginar, nu creează un pericol real pentru viaţa sau sănătatea victimei, deci nu poate intra sub incidenţa prevederii de la art. 188 din Cod penal. Acest gen de ameninţare este suficient numai pentru a constrânge victima să transmită bunurile către făptuitor, dar este insuficient pentru a exista componenţa de tâlhărie, în sensul pericolului real pentru viaţă sau sănătate.*

Aferent, C*****iul penal reține că, în cazul infracțiunii prevăzute de art. 188 Cod Penal, scopul de sustragere apare la făptuitor în prealabil; *el întreprinde acțiunile cu caracter agresiv tocmai în vederea atingerii acestui scop. Fapta nu va putea fi calificată în conformitate cu art. 188 Cod Penal, dacă scopul de sustragere a apărut la făptuitor deja după aplicarea violenței sau după amenințarea cu aplicarea ei*. În această ipoteză, cele comise trebuie calificate prin concurs: una dintre infracțiunile prevăzute la art. 186 sau 187 Cod Penal, pe de o parte, și infracțiunea prevăzută la art. 152 sau 155 Cod Penal sau fapta specificată la art. 78 Cod Contravențional, pe de altă parte.

Cu referire la latura subiectivă și a scopului infracțional, C*****iul penal constată că scopul de sustragere a bunurilor a apărut spontan la inculpatul Russu Dmitrii, în urma imposibilității de a ajunge la un acord privind prețul, și care nu a fost precedat de o intenție de a exercita violență sau de a comite un atac tâlhăresc, dar care s-a realizat prin luarea bunurilor în prezența proprietarului, cu conștiința caracterului ilegal al faptei.

Or, potrivit doctrinei și practicii judiciare constante, dacă scopul de sustragere nu este realizat printr-un atac violent sau amenințare reală, fapta nu poate fi calificată drept tâlhărie.

Așadar, din totalitatea probelor administrate rezultă cu certitudine că inculpatul a sustras bunurile în mod deschis, în prezența părții vătămate, a obținut posibilitatea reală de a dispune de acestea, a acționat cu intenție directă și scop de cupiditate, dar fără aplicarea sau amenințarea reală cu violență periculoasă.

Aceste elemente corespund în mod exact componenței infracțiunii de jaf, prevăzută de art. 187 alin. (1) Cod penal.

În concluzie, C*****iul penal constată că reținerea în sarcina inculpatului a infracțiunii de tâlhărie s-a bazat pe presupuneri și pe probe neconcludente, iar îndoielile apărute nu au fost înlăturate printr-un probatoriu cert, contrar principiului *in dubio pro reo*.

Prin urmare, acțiunile inculpatului Rusu Dmitrii urmează a fi recalificate din art. 188 alin. (2) lit. e) Cod penal în art. 187 alin. (1) Cod penal, această soluție reflectând în mod fidel situația de fapt stabilită și exigențele legii penale.

În concluzie, în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) Cod de procedură penală, instanța de apel constată cu certitudine că, Rusu Dmitrii urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, la data de 01.11.2024, aproximativ pe la orele 23:35, aflându-se pe str. 1 Mai 109, mun. Bălți, sub pretextul că dorește să cumpere 2 telefoane mobile, dar din motivul că nu dorea să plătească suma de 2000 euro pentru telefoanele mobile, pe care le primise deja de la partea vătămată conform înțelegerii, le-a sustras în mod deschis, dintre care un telefon mobil de model ”IPHONE 16 PRO MAX”, care era împachetat în cutie de culoare albă cu IMEI 1: *****, la preţ 1000 euro echivalentul conform BNM a 19480,30 lei și un telefon mobil de model ”IPHONE 16 PRO MAX”, care era împachetat într-o cutie de culoare albă cu IMEI 1: *****, la preţul 1000 euro, echivalentul conform BNM a 19480,30 lei, ulterior cu cele sustrase a părăsit locul faptei astfel, cauzându-i părţii vătămate Lungu Andrei un prejudiciu material în sumă totală de 38 960,60 lei.

Astfel, C*****iul penal constată, în afara oricăror dubii rezonabile, că acțiunile inculpatului Rusu Dmitrii întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (1) Cod penal – jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane.

C*****iul Penal ține a reitera că, prin recalificarea acțiunilor inculpatului din art. 188 alin. (2) lit. e) Cod penal, în prevederile art. 187 alin. (1) Cod penal, situația juridică a acestuia nu se agravează, nefiind adusă atingere dreptului la apărare și fiind respectate garanțiile unui proces echitabil prevăzute de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Mai mult ca atât, C*****iul menționează că infracțiunea prevăzută de art.188 alin. (2) lit.e) Cod penal, care se califică ca infracțiune gravă, spre deosebire de infracțiunea reglementată la art. 187 alin. (1) Cod penal, care se califică ca infracțiune mai puțin gravă, care prevede o pedeapsă mai blândă, astfel, fiind respectate prevederile art. 325 alin. (2) Cod de procedură penală.

La capitolul individualizării pedepsei C*****iul reține că, potrivit art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvîrşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod.

La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, C*****iul ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvîrşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci cînd gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul.

O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

Colegiul penal notează că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale.

Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În speță instanța de apel constată că, Rusu Dmitrii a fost găsit vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin. (1) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu *amendă în mărime de la 550 la 850 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.*

Potrivit alin. (3) art. 16 Cod penal, infracțiunea comisă de către Rusu Dmitrii este calificată ca fiind mai puțin gravă.

La stabilirea categoriei pedepsei pentru infracțiunea respectivă instanța de apel i-a în considerație faptul că, inculpatul Rusu Dmitrii în cadrul instanței de apel a recunoscut faptul sustragerii deschise a bunurilor alte persoanei, anterior a fost în conflict cu legea penală (*f.d.66, vol. I*) a comis o infracțiune din categoria celor mai puțin grave.

Aderent, instanța de apel reține în sarcina inculpatului Rusu Dmitrii lipsa circumstanțelor atenuante/agravante prevăzute la art. 76, 77 Cod penal.

Drept urmare Colegiul penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului Rusu Dmitrii, urmărind în acest sens comportamentul acestuia în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile a faptei și personalitatea ei, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, se concluzionează că pentru corijarea și reeducarea acesteia urmează a-i fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare în limitele prevăzute de norma penală prevăzută la art. 187 alin. (1) Cod penal, şi anume pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni.

Cât privește apelul formulat de către partea acuzării în sensul înăspririi pedepsei penale inculpatului Rusu Dmitrii, Colegiul penal ținând cont de prevederile art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, va dispune

respingerea acestuia, fiind lipsit de substanță juridică, or ținând cont de soluția adoptată pe marginea recalificării acțiunilor penale comise de către subiectul activ al infracțiunii, instanța de apel ține a sublinia că pedeapsa penală numită sub formă de închisoare este cât se poate de individualizată și în măsură să contribuie la corectarea și corijarea sa, or Legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului, ci urmărește scopul restabilirii echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane, acțiuni ce în prezenta speță au fost realizate pe deplin.

Într-o altă ordine de idei, instanța de apel notează că după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii pedepsei cu închisoarea, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca.

Ca urmare, ținând cont de circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpatului, care deși a comis o infracțiune din categoria celor mai puțin grave, anterior nu a fost condamnat, a comis infracțiunea respectivă la o vârstă fragedă (având vârsta cuprinsă între 18 și 21 ani), în sarcina sa nefiind stabilită prezența circumstanțelor agravante, din care considerente Colegiul penal concluzionează că nu este rațional ca inculpatul să execute integral pedeapsa închisorii, fiind posibilă suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare şi acordarea posibilității acestuia ca, prin comportare exemplară şi muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, oferindu-i o mai bună protecție intereselor societății decât izolarea vinovatului de societate.

La acest capitol instanța de apel notează că potrivit prevederilor art. 90^1 Cod penal, în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.

O condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90^1 Cod penal privind aplicabilitatea normei date constă în concluzia instanței că nu este rațional ca inculpatul să execute integral pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea integrală a acesteia.

În formarea acestei convingeri instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege. Deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea integrală a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze hotărârea de suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei.

În subsidiar, instanța de apel reține că în Rezoluția Consiliului Europei nr. 65/1 şi în Recomandarea Consiliului Europei nr. (99)/22 s-a invocat „principiul proporționalității", textele evocate consacrând ideea potrivit căreia sancțiunea cu închisoarea constituie ultimul resort din punct de vedere al corecției penale.

Totodată, Consiliul Europei impune stabilirea: „unui set corespunzător de sancțiuni şi măsuri comunitare, posibil gradate în funcție de severitate; procurorii şi judecătorii trebuie determinați să le folosească cât mai mult posibil".

Astfel, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Or, conform Regulii nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri),* natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delicvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, decât să se țină seama de situația personală.

În acest context Colegiul penal, apreciind în ansamblu circumstanțele cauzei, ținând cont de personalitatea inculpatului, precum și luând în considerare politica penală a statelor europene ce derivă din recomandările Comitetului de Miniștri ai Consiliului Europei, potrivit căreia instanțele de judecată ar trebui să recurgă mai des la pedepse alternative detențiunii când este cazul, instanța de apel apreciază că nu este rațional ca Rusu Dmitrii să execute integral pedeapsa sub formă de închisoare stabilită prin prezenta decizie, considerând că inculpatul merită o șansă de a demonstra că corectarea sa este posibilă cu aplicarea unei pedepse cu închisoare cu suspendarea parţială a executării pedepsei stabilite.

Concomitent, instanța de apel reține că potrivit art. 90^1 alin. (2) Cod penal, În cazul infracţiunilor uşoare sau mai puţin grave, partea de pedeapsă ce trebuie executată în penitenciar poate fi coborîtă pînă la minimul prevăzut de prezentul cod.

Prin urmare, Colegiul penal, ghidându-se de principiul echității pedepsei penale, conchide irațională executarea integrală a pedepsei cu închisoarea stabilită lui Rusu Dmitrii şi în temeiul art. 90^1 alin. (1) Cod penal va dispune executarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani și 3 (trei) luni, în penitenciar de tip semiînchis, iar partea rămasă, adică perioada de 1 (unu) an și 3

(trei) luni urmează a fi suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani.

În acest sens, Colegiul judiciar menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității şi cel al echității lor.

În același timp, Colegiul penal constată caracterul neîntemeiat al solicitării părții apărării privind stabilirea în privința inculpatului Rusu Dmitrii a unei pedepse mai blânde, prin prisma art. 90 Cod penal, deoarece această categorie de pedeapsă ar avea un caracter iluzoriu și nu va duce la realizarea scopului de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Or, modalitatea de executare a pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului, ce vine să prevină antrenarea viitoare a săvârșirii unor astfel de infracțiuni, raportate la fapta comisă, gradul de pericol social sporit al acesteia.

Tot aici se reține că, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

Fiind soluționată soarta corpurilor delicte, Colegiul penal subliniază că prin prisma art. 162 coraportat la prevederile art. 385 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, va dispune restituirea proprietarului Rusu Dmitrii a telefonului mobil de model ”Samsung A10” ce aparține inculpatului Rusu Dmitrii și care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte din cadrul IP Bălți (chitanța nr. 0198 din 08.11.2024); precum și a le lăsa în posesia proprietarului cele 2 (două) telefoane mobile de model IPHONE 16 PRO MAX, Imei-*****și Imei -***** care aparțin părții vătămate Lungu Andrei, recunoscute și anexate în calitate de corp delict la cauza penală prin ordonanța din 04.11.2024, predate părții vătămate prin ordonanța din 04.11.2024.

Sintetizând circumstanțele reliefate suprapuse la textele de lege enunțate, Colegiul penal va respinge apelul formulat de partea acuzării ca fiind nefondat cu admiterea celui depus de partea apărării declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Bălți sediul Central din 03 iulie 2025, în cauza lui Rusu Dmitrii cu casarea sentinței în cauză și a încheierii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 03 iulie 2025, rejudecă cauza, cu pronunțarea unei noi hotătâri în sensul descris supra.

În conformitate cu prevederile art.415 alin. (1) pct.1) lit. c) și art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Apelul procurorului în Procuratura Bălți oficiul principal, Păvăleanu Adrian declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Bălți sediul Central din 03 iulie 2025, în cauza lui Rusu Dmitrii se respinge ca nefondat.

Apelul avocatului Dulgher Dumitru depus în interesele inculpatului Rusu Dmitrii declarat împotriva ***sentinţei Judecătoriei Bălți, sediul Central din 03 iulie 2025*** în cauza lui Rusu Dmitrii se admite, casează sentința și încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 03 iulie 2025, rejudecă cauza, cu pronunțarea unei noi hotătâri, după cum urmează:

Rusu Dmitrii se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (1) Cod penal, aplicându-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni.

Conform art. 90^1 Cod penal, se dispune pentru **Rusu Dmitrii** executarea parțială a pedepsei cu închisoarea, stabilind ca 1 (unu) ani și 3 (trei) luni din durata acesteia să fie executați efectiv în penitenciar de tip semiînchis, iar executarea pedepsei închisorii stabilite de 1 (unu) ani și 3 (trei) luni, se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani.

Termenul de executare a pedepsei închisorii pentru Rusu Dmitrii a calcula din data de 27 ianuarie 2026, cu includerea în termenul pedepsei executate, perioada aflării lui în arest preventiv din data de 02 noiembrie 2024 pînă la data de 02 mai 2025 și perioada din 03 iulie 2025 pînă la 27 ianuarie 2026.

Corpurile delicte:

- un telefon mobil de model ”Samsung A10” ce aparține inculpatului Rusu Dmitrii, care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte din cadrul IP Bălți (chitamța nr. 0198 din 08.11.2024) – a-l restitui proprietarului Rusu Dmitrii;

- 2 (două) telefoane mobile de model IPHONE 16 PRO MAX, Imei -*****și Imei - ***** care aparțin părții vătămate Lungu Andrei, recunoscute și anexate în calitate de corp delict la cauza penală prin ordonanța din 04.11.2024, predate părții vătămate prin ordonanța din 04.11.2024, a le lăsa în posesia proprietarului.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia motivată pronunţată în ședință de judecată publică la data de 27 ianuarie 2026.

Președintele ședinței,
Judecător: **Judecător:** **Judecător:**